Nr. 4. 1932.

Gazeta Urzędowa
POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote.** — Cena pojedyńczego numeru **30 groszy.**
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk, st insp. Wydz. Pow., tel. 148, 149, 2619

KATOWICE, sobota, dnia 23. stycznia 1932

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzene władz.

882.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

Ustawa

z dnia 19 grudnia 1931 r.

o nadzwyczajnym podatku od niektórych zajęć zawodowych.

Art. 1. (1) Osoby, osiągające dochód z zajęć zawodowych, przy których są pobierane opłaty, określane w drodze publiczno-prawnej, będącej wynagrodzeniem tych osób za czynności o charakterze publiczno-prawnym, a mianowicie: notarjusze (rejenci), pisarze hipoteczni i komornicy — opłacają nadzwyczajny podatek od dochodu, osiąganego z tytułu spełniania danego zajęcia zawodowego

(2) Za podstawę obliczenia wysokości nadzwyczajnego podatku u notarjuszów (rejentów) i pisarzy hipotecznych służy dochód, osiągany z tytułu opłat pobieranych za spełnianie danego zajęcia zawodowego.

(3) Za podstawę obliczenia wysokości nadzwyczajnego podatku od komorników służy dochód, osiągnięty przy spełnianiu danego zajęcia zawodowego, a ustalony przy obliczaniu ogólnego dochodu dla wymiaru państwowego podatku dochodowego w myśl ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P z 1925 r. Nr. 58. poz. 411) wraz z późniejszemi zmianami.

(4) Pierwsze obliczenie nadzwyczajnego podatku uskutecznione będzie od dochodu, osiągniętego z zajęć zawodowych w 1932 roku kalendarzowym.

Art. 2. Nadzwyczajnemu podatkowi podlegają osoby, których dochód roczny z danego zajęcia zawodowego przekracza kwotę 12.000 zł.

Art. 3. Opodatkowaniu podlegają dochody, osiągnięte w ostatnim roku kalendarzowym, poprzedzającym rok podatkowy.

Art. 4. (1) Nadzwyczajny podatek oblicza się według następującej skali:

Stopień dochodu	Wysokość dochodów z danego zajęcia zawodowego w złotych — ponad	do	Stopa procentowa podatku
1	12 000	12 000	3 proc.
2	16 000	20 000	4 „
3	20 000	28 000	5,5 „
4	28 000	36 000	7 „
5	36.000	48 000	8 „
6	48 000	64 000	10 „
7	64 000	80.000	13 „
8	80 000	112 000	16 „
9	112.000	176 000	18 „
10	176.000	—	20 „

(2) Podatek należy jednak obliczać w ten sposób, aby z dochodu wyższego stopnia po potrąceniu podatku nie pozostało nigdy mniej, niż pozostaje z największego dochodu bezpośrednio niższego stopnia po potrąceniu podatku, na ten stopień przypadającego.

(3) O ile z dochodu, miarodajnego dla obliczenia podatku, po potrąceniu przypadającej kwoty podatkowej pozostaje mniej niż 12.000 zł., należy podatek obliczyć i pobrać tylko w wysokości nadwyżki dochodu ponad 12.000 zł.

Art. 5. (1) Dochód dla obliczania nadzwyczajnego podatku ustalają w I instancji komisje szacunkowe do spraw podatku dochodowego.

(2) Obliczenie i pobór nadzwyczajnego podatku uskuteczniają urzędy skarbowe, w okręgu których wymierza się państwowy podatek dochodowy.

Art. 6. O wysokości przypadającego do zapłaty nadzwyczajnego podatku zawiadamia się płatników przez doręczenie nakazu płatniczego w terminie do dnia 1 października roku podatkowego.

Art. 7. Od nakazu płatniczego przysługuje płatnikowi prawo odwołania się w terminie dni 30. Odwołanie rozstrzyga komisja odwoławcza do spraw podatku dochodowego. Omyłki w obliczaniu podatku prostuje urząd skarbowy z urzędu lub na wniosek płatnika.

Art. 8. Obowiązek podatkowy zaczyna się po nastaniu stosunków, uzasadniających obowiązek podatkowy.

Art. 9. (1) Osoby, które przy obliczaniu nadzwyczajnego podatku opuszczono, lub które przy pierwotnem obliczaniu niewłaściwie uwolniono od podatku, albo co do których obliczenie podatku wskutek później ujawionych okoliczności okazało się za niskie; powinny być pociągnięte do podatku dodatkowo za cały czas ubiegły, lecz nie więcej, niż za pięć lat, bezpośrednio poprzedzających rok, w którym stwierdzono te okoliczności.

(2) W razie śmierci płatnika odpowiedzialność za należność podatkową obciąża masę spadkową lub spadkobierców, tych ostatnich jednak tylko do wysokości ich udziałów w spadku.

Art. 10. (1) Termin płatności nadzwyczajnego podatku ustanawia się na dzień 1 listopada każdego roku podatkowego.

(2) Płatnicy nadzwyczajnego podatku są obowiązani po upływie każdego miesiąca roku kalendarzowego najpóźniej do dnia 15 następnego miesiąca ustalić dochód, osiągnięty w ubiegłym miesiącu, i od tego dochodu wpłacić zaliczkę miesięczną na poczet przyszłego podatku w wysokości stopy procentowej podatku, jaka według skali art. 4 niniejszej ustawy przypada od miesięcznego dochodu, obliczonego w stosunku rocznym, t. j pomnożonego przez 12. O obliczeniu i wpłaceniu każdej zaliczki obowiązani są płatnicy zawiadomić właściwy urząd skarbowy.

(3) Dla należytego obliczenia dochodów, osiągniętych w poszczególnych miesiącach, obowiązani są płatnicy nadzwyczajnego podatku prowadzić specjalną księgę przychodów i rozchodów danego zajęcia zawodowego, wraz z odpowiedniemi dowodami.

(4) Urzędowi skarbowemu przysługuje prawo sprawdzania terminowego i prawidłowego obliczenia wysokości miesięcznych zaliczek O ile po sprawdzeniu okaże się, że zaliczki wcale nie obliczono i nie wpłacono lub też płacono ją po terminie, względnie w kwocie za niskiej, urząd skarbowy uskutecznia z urzędu obliczenie zaliczki i wzywa płatnika do jej uiszczenia w terminie dni 7-miu

(5) Nieuiszczone w terminie zaliczki stają się zaległością i podlegają egzekucyjnemu ściągnięciu wraz z karami za zwłokę od ustawowych terminów płatności zaliczek.

(6) W razie stwierdzenia nierzetelności zapisów do księgi przychodów i rozchodów, o której mowa w ust 3 winni, podlegają grzywnie od 500 zł do 3 000 zł.

(7) Pierwszą zaliczkę na powyższych zasadach należy wpłacić do dnia 15 lutego 1932 r.

Art. 11. Upoważnia się Ministra Skarbu do zwalniania płatników od obowiązku uiszczania zaliczek z art 10 w przypadkach, w których przyjąć należy, że roczny dochód, służący za podstawę obliczenia nadzwyczajnego podatku, nie przekroczy 12 000 złotych rocznie

Art. 12. Podatnicy, którym nakazy płatnicze doręczono po 15 października, powinni uiścić cały podatek w ciągu dni 30 po dniu doręczenia nakazu płatniczego.

Art. 13. Zaległy nadzwyczajny podatek ściągają skarbowe organa egzekucyjne na podstawie obowiązujących przepisów

Art. 14. Doręczanie nakazów płatniczych oraz wszelkich pism w sprawie nadzwyczajnego podatku uskutecznia się w trybie art. 121 — 124 ustawy o państwowym podatku dochodowym.

Art. 15. Nadzwyczajny podatek wolny jest od 10 proc dodatku, uiszczanego w myśl ustawy z dnia 12 lutego 1931 r. o poborze 10 proc. dodatku do niektórych podatków i opłat stemplowych (Dz U R P. Nr 16, poz 82) oraz jest potrącalny od dochodu przy wymiarze państwowego podatku dochodowego.

Art. 16. Upoważnia się Ministra Skarbu do zaliczania na poczet zaliczek, o których mowa w art 10, dobrowolnych wpłat, uskutecznianych przez płatników nadzwyczajnego podatku na rzecz Naczelnego Komitetu dla Walki z Bezrobociem przy Prezesie Rady Ministrów.

Art. 17. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu

Art. 18. Ustawa niniejsza wchodzi w życie na całym obszarze Rzeczypospolitej z dniem 1 stycznia 1932 r. i traci moc obowiązującą w terminie, który określi rozporządzenie Rady Ministrów.

Prezydent Rzeczypospolitej: I Mościcki
Prezes Rady Ministrów: A Prystor.
Minister Skarbu: Jan Piłsudski

Przedruk z nr. 112 Dz. U R P z dnia 31 grudnia 1931 r.

KOMUNIKATY

524.

Wykładnia

Ustawy o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skróty: u. o. s — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. Nr. 98. poz. 570).
r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 20 listopada 1926 r. [DURP. Nr. 123. poz. 713).

330. (art. 82, 83. 84, 85 i 139) I. Pismo, na mocy którego właściciel nieruchomości ustanawia na tej nieruchomości dług gruntowy **na swoją rzecz** (§ 1196 kodeksu cyw. niemieckiego), podlega opłacie według zasad art. 139 u. o. s. Art. 84 niema zastosowania, gdyż dotyczy pisma, stwierdzającego **umowę** o ustanowienie długu gruntowego; pismo zaś, o którem mowa, jest oświadczeniem jednostronnem.

II. Pismo, na mocy którego ktoś oddaje komuś „w zastaw" (art. 1273 kod. cyw. niem.) swoje prawo, będące odpowiednikiem długu gruntowego, podlega opłacie, przewidzianej w art. 82 lub 83 lub 85. Teza ta ma zastosowanie również wówczas, gdy dług gruntowy, jest ustanowiony na rzecz właściciela danej nieruchomości. Jak bowiem wyjaśnił Najwyższy Trybunał Administracyjny wyrokiem z dnia 12 czerwca 1931 r. L. Rej. 1903/28, opierając się na §-ie 1197 kod. cyw. niem. właściciel nieruchomości, na którego rzecz ciąży na danej nieruchomości dług gruntowy, jest **wierzycielem** odnośnie do długu gruntowego a prawo do sumy pieniężnej z gruntu istnieje odrębnie od prawa własności do samego gruntu.

Z tego wynika, że podany wyżej termin „oddanie w zastaw" jest zgodny z istotą rzeczy również wówczas, gdy dług gruntowy jest ustanowiony na rzecz właściciela danej nieruchomości (L. D. V. 1950/6/31.

331. (art. 131 i 132). W przypadku konkretnym nieruchomość należała w 94/100 częściach do osoby, A, a w 6/100 cześciach do osoby B. Na skutek śmierci osoby A wymienione 94/100 części przeszły po polowie na osoby N i P. (każda z tych osób otrzymała więc po 47/100). Następnie: osoba N kupiła wymienione 6/100 części od osoby B;

osoba P swoje 47/100 części sprzedała osobie Z; wreszcie osoba N. kupiła 47/100 części od osoby Z za 156.196 zł.

Od kontraktu zawartego między osobami N i Z, wymierzono opłatę stemplową drogą następującego rozumowania: Wymieniona wyżej kwota 156.196 zł. stanowi nadwyżkę, o której jest mowa w zdaniu pierwszem ustępu trzeciego art. 132 u. o s. Z tej nadwyżki podlega opłacie stemplowej część, wynosząca 53/100, a mianowicie z tego powodu, że tylko udział w nieruchomości wynoszący 47/100, wynikł z dziedziczenia, a mianowicie został nabyty przez osobę N drogą dziedziczenia po osobie A, gdy natomiast reszta, t. j. 53/100 przeszła na kontrahentów drogą kupna: mianowicie 47/100 **kupiła** osoba Z od osoby P, a 6/100 **kupiła** osoba N od osoby B. Ponieważ 53/100 z wymienionej wyżej kwoty 156.196 zł. wynosi 82.783 zł. 88 gr., przeto od tej kwoty wymierzono opłatę w wysokości 4 proc., przewidzianą w punkcie a) art. 132.

Najwyższy Trybunał Administracyjny wyrokiem z dnia 12 czerwca 1931 r. L. Rej. 7864/30 nie uwzględnił skargi, skierowanej przeciw powyższemu wymiarowi, a zawierającej wniosek (z powołaniem się na ustęp drugi, punkt „a", art. 131), aby umowa między N i Z została zupełnie zwolniona od opłaty stemplowej. Najwyższy Trybunał Administracyjny ustalił, że w przypadku niniejszym nie ma zastosowania zwolnienie od opłaty, przewidziane w art. 131 (ustępie drugim, punkcie „a"), gdyż „w danym wypadku współwłasność **jednego** z kontrahentów wynika **częściowo** z dziedziczenia, **drugiego** zaś drogą nabycia **odpłatnego** od innego współspadkobiercy, gdyż to właśnie nabycie, a nie dziedziczenie stanowi tytuł prawny współwłasności tego ostatniego kontrahenta. Charakter zaś poprzedniego współwłaściciela jako spadkobiercy, od którego osoba Z nabyła prawo współwłasności, nie gra w danym wypadku decydującej roli, gdyż Z nie stał się sam spadkobiercą, lecz nabył odpłatnie prawo własności 47/100 części nieruchomości od spadkobiercy. Spadkobranie przeto nie może być w stosunku do osoby Z uznane za źródło jej praw, wobec czego i ulga, o której mowa, nie może do danego wypadku mieć zastosowania". (L. D. V. 5133/6/31).

332. (art. 141, 146 i 154). W myśl art. 141 (punktu 11) nie stosuje się ustawy o opłatach stemplowych do **podań** w postępowaniu, przewidzianem w ustawie elektrycznej z dnia 21 marca 1922 r. (Dz. U. R. P Nr. 34, poz 277). W myśl art. 154 (ustępu drugiego) u. o. s. również **świadectwa**, wydawane w wymienionem postępowaniu, nie podlegają opłatom stemplowym. Postępowanie, którego celem jest uzyskanie zezwolenia właściwej władzy na budowę lub uruchomienie zakładu elektrycznego, nie jest unormowane w powołanej ustawie elektrycznej z r. 1922, gdyż ona w art. 16 odsyła o ile chodzi o budowę lub uruchomienie zakładu elektrycznego — do innych przepisów prawnych, mianowicie do tych, które normują „pozwolenie policyjno-techniczne". Właśnie z tego powodu rozporządzenie ministerjalne z dnia 28 września 1927 r. o opłatach za czynności urzędowe, dokonywane na zasadzie ustawy elektrycznej (Dz. U. R. P. Nr. 100, poz. 865) przewiduje w §-ie 6 jedynie zwrot wydatków rzeczywistych, związanych z przeprowadzeniem dochodzeń przy udzielaniu pozwoleń na budowę lub uruchomienie zakładów elektrycznych, a nie przewiduje opłaty za odnośne postępowanie.

Wobec powyższego podanie o zezwolenie na budowę lub uruchomienie zakładu elektrycznego podlega w myśl art. 146 (punkt 1) u. o. s. opłacie w wysokości 10 zł oraz po 50 gr od każdego załącznika. Zezwolenie zaś, wydane na skutek takiego podania, podlega opłacie w wysokości 3 zł., przewidzianej w art. 154 (L. D. V. 5625/6/31).

Przedruk Dz. U. M. Śl. nr. 36 z dnia 31. grudnia 1931.

Z Banku Polskiego

Z dniem 30 grudnia 1931 r. puszcza Bank Polski w obieg 20-złotowe bilety bankowe III emisji.

Do wykonania biletu użyto papieru białego z wodnym znakiem na marginesie; znak ten przedstawia podobiznę króla Kazimierza Wielkiego, wykonaną w płaszczyznach jaśniejszych i ciemniejszych, niż tło.

U dołu marginesu napis: „zł. 20 zł."

Wymiar biletu wynosi: 163 x 86 mm, samego zaś rysunku: strony przedniej 113 x 76 mm, strony odwrotnej 112 x 75,5 mm, marginesu 45 mm.

Przednia strona wykonana jest w trzech kolorach: rysunek zasadniczy w kolorze stalowoniebieskim, tło zaś w kolorze, żółtym i bronzowym.

W prawym górnym narożniku przedniej strony biletu w obramowaniu renesansowem, ozdobionem liśćmi laurowemi, znajduje się głowa Emilji Plater, poniżej emblematy przemysłu i handlu, wplecione w ornamentację w formie rogu obfitości i owoców.

Na dole, na giloszowej rozecie napis: „zł. 20 zł".

Lewa strona rysunku ujęta jest w ramkę giloszową.

Na górnej części tej ramki znajduje się napis: „BANK POLSKI", pod nim zaś liczba „20" na tle stylizowanej ornamentacji.

Środek rysunku wypełnia tekst:

„DWADZIEŚCIA
ZŁOTYCH
Warszawa 20 czerwca 1931 r.
Prezes Banku.
Wł. Wróblewski
Naczelny Dyrektor **Skarbnik**
Dr. Mieczkowski Orczykowski".

Poniżej tekstu wydrukowane są litery serji i numer siedmiocyfrowy w kolorze ciemno-granatowym.

Tekst umieszczono na tle ze stylizowanych motywów roślin i napisów „20" i „zł." w kolorze żółtym oraz giloszu w kolorze bronzowym, w którego środku umieszczona jest liczba „20".

Odwrotna strona biletu wykonana jest w trzech kolorach: niebieskim, czerwono-bronzowym i żółtym.

W środku rysunku, na tle jasno-niebieskim o motywach zdobniczych z liczbą „20" znajdują się alegoryczne postacie: młoda kobieta ze snopem zboża, obok niej dwoje dzieci, z których jedno trzyma na ramieniu młot, drugie zaś w rękach minjaturowy statek.

Po bokach umieszczono kolumny, a obok nich z lewej strony dziecko, trzymające snop zboża, z prawej zaś dziecko z kotwicą na ramieniu.

Na podstawach obu kolumn umieszczono jest godło Państwa — orzeł biały.

W górnych narożnikach znajdują się tarcze renesansowe z liczbą „20" w kolorze jasno-niebieskim, pod niemi festony z owoców i gałązek; między tarczami napis: „BANK POLSKI", pod cokołami zaś kolumn napis: DWADZIEŚCIA ZŁOTYCH" w kolorze niebieskim na ciemniejszem tle.

Przedruk M. P. nr. 297 z dnia 28. grudnia 1931.

(Dokończenie z nr. 3.)

Starostwo w Katowicach
I. G. 4734

Wykaz osób, które otrzymały w czasie od 1 maja 1931 r. do 13 grudnia 1931 r. karty myśliwskie w Starostwie Katowickim

L. p.	Nazwisko i imię	Zawód	Miejsce zamieszkania
121	Drobiec Ludwik	sekretarz	Mysłowice
122	Dr. Obremba Teodor	lekarz	Mysłowice
123	Paccini Filip	kier. Misji Franc.	Mysłowice
124	Spyra Jan	kupiec	Makoszowy
125	Sok Paweł	funkcjon.	Giszowiec
126	Kirschniok Leonard	st. dyrektor	Wełnowiec
127	Jaskulski Paweł	urzędnik	Chorzów
128	Szufla Franciszek	leśniczy	Kochłowice
129	Hirsekorn Herman	nadleśniczy	Halemba
130	Moll Józef	leśniczy	Halemba
131	Wallera Józef	dyr. kopaln.	Brzezinka
132	Wieczorek Antoni	inżynier	Chorzów
133	Holeczek Wawrzyn	dyrektor	Nowa Wieś
134	Richter Augustyn	kier. kopaln.	Mysłowice
135	Hawling Franciszek	inżynier	Siemianowice
136	Mendyk Emanuel	rolnik	Brzezinka
137	Herde Franciszek	aptekarz	Siemianowice
138	Birnbaum Ernest	insp. dworu	Brzezinka
139	Witek Edmund	inżynier	Siemianowice
140	Wzatek Rudolf	restaurator	Siemianowice
141	Uher Józef	restaurator	Siemianowice

Starosta Dr. Seidler

DRUKARNIA SIEMIANOWICKA, (właśc. P. Pronobis) Siemianowice Sląskie, ul. Staszyca 17, tel. 8.